

تنها مسیح

جوئل آر. بکی

الاهیات اصلاحات اظهار می‌کند که کلام خدا و تعلیم آن درباره‌ی فیض و ایمان تاکید دارد که نجات تنها به وسیله‌ی مسیح (سولس کریستوس) است - که یعنی، مسیح تنها نجات‌دهنده است (اعمال ۴: ۱۲). بی. بی. وارفیلد نوشت، «قدرت نجات بخش ایمان در خود آن قرار ندارد، بلکه در نجات‌دهنده‌ی قادر مطلق که بر آن متکی است.»

مرکزیت مسیح، اساس ایمان پروتستان است. مارتین لوتر می‌گوید مسیح «مرکز و پیرامون کتاب مقدس» است - یعنی اینکه او کیست و در مرگ و قیام خود چه کاری انجام داد، محتوای بنیادین کلام خداست. اولریش زوینگلی گفت، «مسیح سر همه‌ی ایماندارانی است که بدن او هستند، و بدون سر، بدن مرده است.»

بدون مسیح، ما هیچ کاری نمی‌توانیم انجام دهیم؛ در او قادر به انجام همه چیز هستیم (یوحنا ۱۵: ۵؛ فیلیپیان ۴: ۱۴). تنها مسیح می‌تواند نجات ببخشد. پولس در باب‌های ۱ و ۲ رومیان روشن می‌کند که اگرچه یک خویش تجلی از خدا، خارج از عمل نجات بخش او در مسیح وجود دارد، هیچ میزانی از خداشناسی طبیعی نمی‌تواند خدا و انسان را متحد کند. اتحاد با مسیح تنها راه نجات است.

ما در زمانه‌ی الاهیات تکثرگرای مان نیاز مبرمی به شنیدن سولس کریستوس داریم. افراد زیادی امروزه باور به اینکه نجات تنها از طریق ایمان به مسیح است را مورد پرسش قرار می‌دهند. همانطور که کارل براتن می‌گوید، «آنها به یک رویکرد ورشکسته‌ی قرن نوزدهمی از مسیح‌شناسی لیبرالسیم پروتستان بر می‌گردند و آن را «جدید» می‌خوانند، در حالیکه به ندرت چیزی فراتر از یک عیسی‌شناسی سطحی است.» نتیجه‌ی نهایی این است که امروزه - مانند گفته‌ی مشهور اچ. آر. نیبور درباره‌ی لیبرالسیم - افراد بسیاری «خدایی بدون خشم که مردم را بدون گناه، بدون داوری و از طریق خدمت یک مسیح بدون صلیب وارد پادشاهی خود کرد» را اعلام و پرستش می‌کنند.

نیاکان اصلاح‌گرای ما، دیدگاهی را ترسیم کردند که به یوسیبوس اهل قیصریه‌ی - نویسنده‌ی قرن چهارم - می‌رسد و تفکر درباره‌ی مسیح به عنوان نبی، کاهن، و پادشاه را مفید یافتند. برای نمونه، اعتراف‌نامه‌ی باپتیست ۱۶۸۹ لندن اینطور می‌گوید: «مسیح، و تنها مسیح، صلاحیت دارد تا واسطه‌ی بین خدا و انسان باشد. او نبی، کاهن، و پادشاه کلیسای خداست» (۸.۹). بیابید نگاهی عمیق‌تر به این سه مقام داشته باشیم.

مسیح نبی

مسیح آن نبی‌ای است که به او احتیاج داریم تا درباره‌ی امور خدا ما را تعلیم دهد تا کوری و نابینایی ما شفا پیدا کند. پرسش و پاسخ هایدلبرگ، او را «نبی و معلم اعظم ما... که به طور کامل راز تدبیر و اراده‌ی خدا در رابطه با نجات ما را مکشوف کرده» می‌خواند (پاسخ ۳۱). موسی در تثنیه ۱۸: ۱۵ اعلام می‌کند: «پهوه، خدایت، نبی‌ای را از میان تو از برادرانت، مثل من برای تو مبعوث خواهد گردانید، او را بشنوید.» او پسر خداست، و خدا چنین می‌طلبد که به او گوش دهیم (متی ۱۷: ۵).

عیسی به عنوان نبی، تنها کسی است که می‌تواند هدف خدا در تاریخ «از ابتدای جهان» را آشکار کند و معنای حقیقی «صُحُف انبیا» را تعلیم دهد و آشکار سازد (منظور عهد عتیق است؛ نک. رومیان ۱۶: ۲۵-۲۶). ما فقط در صورتی می‌توانیم انتظار پیشرفت در زندگی مسیحی را داشته باشیم، که به تعالیم و راهنمایی‌های او توجه کنیم.

مسیح کاهن

مسیح، کاهن نیز هست - کاهن اعظمی که به شدت احتیاج داریم، و همانطور که پرسش و پاسخ هایدلبرگ می‌گوید، «به قربانی بدن خود، ما را بازخریده و بی‌وقفه نزد خدای پدر ما را شفاعت می‌کند» (پاسخ ۳۱). به بیان اعتراف‌نامه‌ی باپتیست ۱۶۸۹ لندن، «به خاطر بیگانگی ما با خدا، و نقصان اعمال‌مان در بهترین حالت خود، به مقام کهانت او احتیاج داریم تا صلح بین ما و خدا را برقرار کند و مقبول او سازد» (۸. ۱۰).

نجات تنها در عیسای مسیح است چون دو شرط وجود دارند که ما هرچقدر هم که تلاش کنیم، نمی‌توانیم آنها را به جا بیاوریم. با این حال، برای اینکه ما نجات بیابیم، انجام آنها ضروری است. نخست، افتناع عدالت خدا از طریق اطاعت شریعت است. دوم، پرداخت بهای گناهان‌مان است. ما هیچکدام را نمی‌توانیم انجام دهیم، اما مسیح هر دو را به طور کامل و عالی انجام داد. رومیان ۵: ۱۹ می‌گوید، «به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.» رومیان ۵: ۱۰ می‌گوید، «در حالتی که دشمن بودیم، به وساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم.» هیچ راه دیگری وجود ندارد که بتوانیم به حضور خدا بیابیم مگر تنها از طریق مسیح. قربانی عیسی فقط یک بار انجام شد، اما او همچنان کاهن اعظم ما است؛ یگانه‌ای که از طریق او تمام دعاها و ستایش‌های مقبول به خدا تقدیم می‌شود. او در جای‌های آسمانی، شفیع و مدافع دائمی ما باقی می‌ماند (رومیان ۸: ۳۴؛ اول یوحنا ۲: ۱). از همین رو، جای تعجبی ندارد که پولس می‌خواهد جلال «به وسیله‌ی عیسای مسیح تا ابدالآباد» به خدا داده شود (رومیان ۱۶: ۲۶). ما می‌توانیم تنها با اعتمادی عمیق به مسیح به عنوان قربانی و شفیع‌مان، در شادی دسترسی به خدا رشد کنیم.

مسیح پادشاه

در نهایت، مسیح پادشاه است و بر همه چیز حکمرانی می‌کند. او به وسیله‌ی روح القدس خود، بر کلیسایش حاکم است (اعمال رسولان ۲: ۳۰-۳۳). او با حاکمیت مطلق خود ناتوبه‌کاران را به توبه وا می‌دارد و به گناهکاران بخشش عطا می‌کند (اعمال ۵: ۳۱). مسیح «پادشاه ابدی ما است که کلام و روحش بر ما سلطنت می‌کند و در برخورداری ما از آن نجاتی که برای ما خریده است از ما دفاع و محافظت می‌کند» (پاسخ ۳۱ از پرسش و پاسخ هایدلبرگ). او به عنوان وارث سلطنتی خلقت جدید، ما را به پادشاهی ابدی نور و محبت هدایت می‌کند.

از همین رو، می‌توانیم با جان کالون موافق باشیم که گفت، «ما باید صبورانه از این زندگی با تیره‌روزی، سردی، خواری، رسوایی و دیگر مشکلات آن عبور کنیم – و فقط از این یک مورد خشنود باشیم: که پادشاه‌مان هرگز ما را بیچاره نخواهد گذاشت، بلکه نیازهای ما را تا زمان پایان نبردمان فراهم خواهد کرد؛ ما به پیروزی خوانده شده‌ایم.» می‌توانیم تنها با زندگی مطیعانه تحت حاکمیت مسیح و قدرت او در زندگی مسیحی رشد کنیم.

اگر شما فرزند خدا هستید، مسیح در مقام سه‌گانه‌ی خود به عنوان نبی، کاهن، و پادشاه واسطه‌ی همه چیز برای شماست. آیا سوئس کریستوس را دوست دارید؟ آیا به مسیح در شخص، مقام‌ها، ذات، و منافع او محبت می‌کنید؟ آیا او نبی شما هست تا شما را تعلیم دهد؛ کاهن شما تا برای تان قربانی بگذراند، شفاعت کند، و شما را برکت دهد؛ و پادشاه‌تان تا بر شما حکمرانی کند و راهنمای تان باشد؟

می‌گویند آرتورو توسکانینی، رهبر مشهور ارکستر ایتالیایی، پس از یک اجرای عالی از سمفونی شماره‌ی نه بتهوون، به ارکستر خود گفت: «من هیچم. شما هیچ هستید. بتهوون همه چیز است.» اگر توسکانینی می‌توانست درباره‌ی یک آهنگساز درخشان اما مُرده، چنین چیزی بگوید، چقدر بیشتر مسیحیان می‌باید چنین چیزی را درباره‌ی نجات‌دهنده‌ی زنده بگویند که در رابطه با نجات ما، او آهنگساز، نوازنده، و حتی خودِ موسیقی زیباست.

دکتر جوئل آر. بکی، رییس دانشگاه الهیات Puritan Reformed Theological و شبان کلیسای Heritage Netherlands Reformed Congregation واقع در شهر گرند رَپیدز در ایالت میشیگان است. کتاب *Piety: The Heartbeat of Reformed Theology* از نوشته‌های ایشان می‌باشد. دکتر بیکی سر ویراستار انتشارات Reformation Heritage Books و نیز نویسنده‌ی کتاب‌های متعددی از جمله، «*Calvinism Living for God's Glory: An Introduction to*» است.

این مقاله در مجله [تیبل تاک \(Tabletalk\)](#) منتشر شده است.